

Вовк і чапля (народна казка)

Автор Невідомий

шов голодний вовк. Він, бідний, так їсти хотів, аж у очах йому чорніло. Ішов він, ішов, аж гульк – чапля стоїть. Підкрався вовк тихенько та хап її! Бачить чапля, що непереливки їй, та й каже:

– Дозволь мені, вовче, хоч перед смертю потанцювати.

"Від цього мені шкоди не буде", – подумав вовк і дозволив.

– Танцюй, коли хочеш, тільки пошвидше, а то я їсти хочу. Чапля перед ним з ноги на ногу перескакує – танцює наче (хоч усім відомо, що чаплі ніколи не танцюють). Скаче, а сама потрошки вбік відходить. А коли відійшла вже далеченько, знялась та й полетіла.

Вовк подививсь їй вслід та й говорить:

— І нащо мені ті танці здалися, коли я їсти хочу!..